

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Polletna naročnina . . . . . Lir 3.000
	Letna naročnina . . . . . » 6.000
	Letna inozemstvo . . . . . » 8.000
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 14 (1396)

Gorica - četrtek, 1. aprila 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Zasluzeno priznanje Goriška občina in uveljavitev slovenskih pravic

29. marca lani je umrl Dušan Cerne, zaveden Slovenec, pošten političen delavec, vester časnikar, prepričan kristjan, z eno besedo, dober človek. Že ob njegovi smrti se je spočela misel, da bi se v njegov trajen spomin ustanovil poseben denarni sklad, iz katerega bi se vsako leto podeljevala nagrada tistemu, ki si je pridobil posebnih zaslug za slovenstvo, demokratičnost in krščansko rast zamejskih Slovencev.

V sklad so pristopili: sestre pokojnega, Društvo slovenskih izobražencev (DSI) v Trstu, Slovenska skupnost in Oddelek za poročila pri radiu Trst A. Samo sestre Cerne so poklonile en milijon lir, ostali milijon pa se je nabral v teku leta. Zbiranje se nadaljuje.

Prav na obletnico smrti velikega pokojnika je bila v prostorih DSI v Trstu podelitev prve nagrade iz omenjenega sklada. Udeležba je bila zelo velika, vzdušje svečano, vsa slovesnost na visoki kulturni ravni.

Večer je v imenu DSI odprl član odbora časnikar Saša Martelanc. Pojasnil je namen tega sročanja in nato povabil Gregorja Pertota, časnikarja pri radiu Trst A in Marijano Lapornik, članico Radijskega odra, da sta izmenično prebrala nekaj misli iz razprave Dušana Černeteta, ki je svoj čas izšla v Novem listu pod naslovom »Zakaj smo in ostanemo Slovenci«. Časnikar dr. Egidij Vršaj je nato obrazložil namene sklada in prebral njegova pravila, Saša Martelanc pa je objavil do sedaj vplačane prispevke v ta sklad.

Letošnja nagrada je bila podeljena listu DOM, ki ga izdajajo slovenski duhovniki videmske nadškofije za beneške Slovence. Dr. Zorko Harej je nagrado utemeljil s citati iz pisanja omenjenega lista od prvega leta izhajanja (1966) do danes. Iz številnih citatov je bilo razvidno, da so si uredniki lista ves čas prizadevali za to, kar želi »Sklad Dušana Černeteta«: pospeševati: za krščansko rast beneškega ljudstva, za narodno osveščanje in demokratično vzdušje v tamkajšnjih krajih.

Ena od pokojnikovih sester, ga. Boža Cerne Mervic je nato denarno nagrado izročila predstavniku beneških duhovnikov, župniku Emilu Cenciču iz Gornjega Tarbija. Navzoči so bili še župnik Laurenčič iz Stoblanca, g. Zuanella iz Trčumna in msgr. Birtič iz Dreke pod Kolvratom. Bil je to ganljiv prizor, ki je vzbudil navdušeno ploskanje v dvorani. Gospa Cerne Mervic se je zahvalila za pozornost, ki jo je bil deležen njen brat ob smrti in ves čas po njej do danes, g. župnik Cencič pa je nato imel priložnostni govor, ki je pokazal, kako važno je poslanstvo lista DOM med beneškimi Slovenci.

ZUPNIK CENCIČ GOVORI

V imenu skupine duhovnikov DOM bi se vam rad, dragi prijatelji, zahvalil za podelitev nagrade iz sklada Dušana Černeteta ob prvi obletnici njegove smrti. Ta nagrada ni samo velika pomoč našemu listu, ampak je tudi dokaz solidarnosti z našo dejavnostjo in pobuda, da bi v njej še napredovali.

Naš list DOM dosega letos desetletnico svojega izhajanja. Za njegovo ustanovitev smo se odločili leta 1965, msgr. Birtič, g. Laurenčič ter jaz, in to po nasvetu in na pobudo g. Marijana Komjanca iz Gorice, in sicer takrat, ko smo bili na obisku pri slovenskih škofih in smo se vozili iz Ljubljane v Maribor.

Poimenovali smo ga DOM, kajti dom pomeni hišo, cerkev, vas, izročila, domovino. Naslovno stran je pripravil prof. Klavdij Palčič ter predstavlja karakteristično beneško hišo in obe Marijini svetišči, Sv. Višarje in Staro goro, da bi nekako označili področje naše Beneške Slovenije.

Časopis smo dali v tiskanje tiskarni »Arti Grafiche Friulane« v Vidmu, kjer se tiska tudi škofijski tednik »Vita Cattolica«. V Vidmu ga tiskamo zato, da poka-

zemo, da je list pod okriljem videmske nadškofije. Namenjen pa je slovenskim beneškim vernikom, ki v nadškofiji živijo.

NAMEN LISTA

Približati se hoče vsaki beneški družini v domačem kraju ali izseljencem po svetu in to zato, da pride duhovniška beseda v materinem jeziku do vsakega Benečana. Pomagati hoče našemu ljudstvu v vsakdanjem boju, da se reši narodnostne in fizične utopitve v večinski narod in da ohrani svojo vero. Ta boj pa vodimo na miroljuben in jasen način ter se ne spuščamo v neplodne polemike.

V listu pišemo malo v italijanščini in malo v našem slovenskem narečju, to pa zato, ker pošiljamo list tudi političnim in cerkvenim oblastem ter družinam, ki slovensčine ne obvladajo, saj je v našem interesu, da tudi tem ljudem predočimo naše probleme. Istočasno pa hočemo s tem pokazati, da nismo narodno nestrpni in da ne zanikamo uradnega jezika.

Del časopisa, ki ga pišemo v našem narečju, je pa namenjen izključno našim ljudem, ki ne razumejo knjižne slovensčine in bi bilo prav zato neučinkovito, naravnost nespametno vreči proč denar za časopis, ki bi ga le malokdo razumel in zato pravilno vrednotil. Samo takrat, ko bodo v naši Benečiji obstajale slovenske šole in se bodo v njih naši otroci učili knjižne slovensčine, bomo lahko pisali v čistem materinskem jeziku.

Da naš list izhaja, hvala vsem prijateljem dobre volje, zato smo iz globine srca hvaležni tudi za vaš denarni prispevek. Prav zaradi skromnih fondov in zaradi prezaposlenosti naših duhovnikov, ki pri njem sodelujejo, list ne more redno izhajati.

Morda želite vedeti, če ljudje berejo naš list. Prav gotovo da. Zadosti je ugotoviti, kako ga ljudje pričakujejo in si ga želijo, predvsem še naši izseljenci, ki željno pričakujejo vesti iz svojih vasi in dolin ter hočejo biti seznanjeni s problemi, ki so med nami, saj je njih močna želja, da bi se čimprej vrnili domov.

V pisanju smo svobodni in to že nekaj let. Prej pa ni bilo tako. Za vsako številko smo morali predložiti škofijski dobeseden prevod vsega do zadnje besede in cenzura je bila vedno zelo stroga.

Naši cilji za prihodnost ostajajo delati vedno z isto dobro voljo in z isto vneto. Upamo, da bomo pri tem vedno našli razumevanje med našim ljudstvom. Istočasno pa upamo na širši krog prijateljev, ki bodo podpirali naš list.

NAŠI PROBLEMI

Srce nas duhovnikov tarejo najbolj sledeče stvari:

— vedno večja odsotnost ljudi po naši Benečiji;

— omogočiti v šolah učenje slovensčine poleg Italijanščine, da se prepreči vedno večje raznarodovanje s strani italijanskih šol;

— najti mlade ljudi, ki bi nas nasledili v duhovniški službi, kajti blizu je čas, ko bodo naši kraji ostali brez slovenskih beneških duhovnikov, saj smo že v letih, v videmskem semenišču pa imamo enega samega našega bogoslovca;

— smo proti monopoliziranju našega življenja v Benečiji, to se pravi, da bi si nekdo izključno lastil vpliv nad našim ljudstvom. Naš edini cilj, za katerega hočemo delati in za katerega naj bi tudi delale vse druge organizacije in kulturni krožki Benečije je ta, da rešimo narodnost naših ljudi in dosežemo vse svoje pravice.

Naše ljudstvo ne sme izumreti; mora živeti in se krepiti. To življenje in ta krepitev zahtevata vse naše moči in prizadevanja. Pripravljeni moramo biti žrtvovati vse naše druge in drugotne interese kot je to delal v vsem svojem življenju pokojni Dušan Cerne.

V naši deželi že več časa poteka na različnih ravneh in v različnih oblikah boj za uveljavitev slovenskega jezika in pravic slovenske manjšine sploh. To se je pred časom izkazalo v deželni svetovni Furlanije-Juljske Benečije in v tržaškem pokrajinskem oz. občinskem svetu.

Nekaj podobnega je prišlo pred kratkim do izraza tudi v občinskem svetu v Gorici, da pri tem ostanemo le pri izvoljenih telesih. V ostalem bi lahko izhajali še od raznih drugih kričočih primerov, izmed katerih je najbolj zgovorna priča prepovedani pouk slovenskega jezika v šolskih prostorih v Ukvah.

Pred časom smo že poročali o predlogu svetovalcev Slovenske skupnosti za uvedbo slovenskega jezika v goriškem občinskem svetu. Sedaj pa smo lahko spet preverili stališča posameznih političnih sil v odnosu do širše slovenske problematike. Na seji občinskega sveta v Gorici 22. marca je prišla v razpravo vrsta za Slovence izredno pomembnih vprašanj, ki za služijo, da se ob njih zaustavimo.

Pri tem je šlo zlasti za predlog občinskega odbora za namestitve dvojezičnih tabel ob vstopu v slovenske predele naše občine. Nadalje sta bila na programu izglasovanje resolucije o šolskih okrajih ter imenovanje članov v konzulto za slovensko manjšino, ki jo predvideva dnevni red goriškega občinskega sveta z dne 22. decembra 1969.

PRVE DVOJEZIČNE TABELE V GORIŠKI OBČINI

Najbolj vneto debata se je razvila prav okrog sklepa občinskega odbora, da postavi vrsto dvojezičnih tabel s krajevnimi napismi v slovenskih predelih goriške občine. To je bil pravzaprav že predlog svetovalcev SDZ v prejšnjih mandatnih dobah, ki ga je v tem novem razdobju zagovarjala Slovenska skupnost in so ga osvojile tudi nekatere druge politične sile.

V praksi gre tu za postavitev dvojezičnih tabel za Štandrež, Podgoro, Pevmo, Oslavje in Štma-ver. Vseeno pa sedanja rešitev zadeve ne more zadovoljiti slovenskih zahtev, saj bo goriška občinska uprava le delno sprejela načelo dvojezičnosti. Tako bo npr. stalo pod napisom »Piedimonte-Podgora« samo »Frazione di Gorizia« brez slovenskega imena za Gorico.

Proti temu so slovenski svetovalci odločno nastopili, vendar so glasovali za celotni predlog, ker gre vseeno pri tem za načelno premaknitev z mrtve točke in prvi, čeprav boječ korak naprej.

Po obrazložitvi sklepa občinskega odbora s strani pristojnega odbornika Leardija se je razvila v svetu dolga debata. Tu naj omenimo le nekaj značilnejših posegov.

Komunist Chiarion se je zavzel za predlog in pri tem še podčrtal nekaj splošnejših problemov slovenske manjšine. Med drugim je sporočil, da bo njegova skupina predložila poseben dnevni red za rabo slovenskega jezika v občinskem svetu (podobno resolucijo sta pred časom že vložila svetovalec Slovenske skupnosti). Zavzel se je tudi za posebno konferenco o problemih slovenske manjšine.

Socialist Waltritsch je v glavnem pozitivno ocenil odločitev občinskega odbora, čeprav izbira odbora ne odgovarja v vsem pričakovanjem Slovencev. Podobno je tudi socialist Del Ben označil sklep o napisih oz. zaščito manjšin za stvar kulture in civilnega sožitja.

Svetovalec Slovenske skupnosti Paulin je poudaril, da predstavlja prvi boječ korak in zahteval, da pride v bodočnosti do popolnega priznanja tudi imena Gorice in do popolne dvojezičnosti.

Predstavniki Slovenske skupnosti Bratuž pa je pri tem podčrtal absurdnost izbegavanja z imenom Gorica, ki predstavlja žalitev zgodovine, ter spomnil na dokument iz leta 1001, v katerem cesar Oton III. omenja za naše mesto slovensko ime Gorica.

Kako so glasovali predstavniki strank večine? Uradno in v veliki večini so DC, PSDI ter PRI podprle predlog o dvojezičnih tablah. Njihovi predstavniki so priznali upravičenost tega koraka. Demokrata Tuzzi in Aprilis sta podprla sklep, slednji ga je povezal tudi s potrebo po dobrih odnosih med Italijo in Jugoslavijo. Socialna demokrata Tacchinardi in Bianconi sta tudi jasno izrazila svojo podporo sklepu odbora, enako je storil republikanec Luciani.

Kaj pa v nasprotnem taboru? Sem lahko štejemo predstavnike desnice ter osamljene primere večinskih strank. Razumljivo je, da so se proti predlogu izrekli neofašisti od MSI, ki so v bistvu proti vsaki pravici slovenske manjšine.

Oba njegova predstavnika, Coana ter Pascoli sta iznesla najprej juridično prejudicialo, češ da je sklep protizakonit (ker da še ni za to ustreznega zakona).

Podobno tezo je zagovarjal tudi liberallec Fornasir. Mnogo manj liberalno pa je bilo zadržanje liberalnega svetovalca v splošnem obsegu, saj je v bistvu zanikal manjšini pravico do dvojezičnosti. S tem pa je zanikal duh znane Oxfordske izjave, s katero so evropski liberalci potrdili že pred dolgimi leti svoje spoštovanje manjšin in potrebo po njih zaščiti... Njemu se je pridružil tudi njegov brat demokristjan Fornasir, predsednik goriške Lega Nazionale, ki je z dokaj čudnimi argumenti označil dvojezičnost za nekako provokacijo!

ZA SLOVENSKI ŠOLSKI OKRAJ

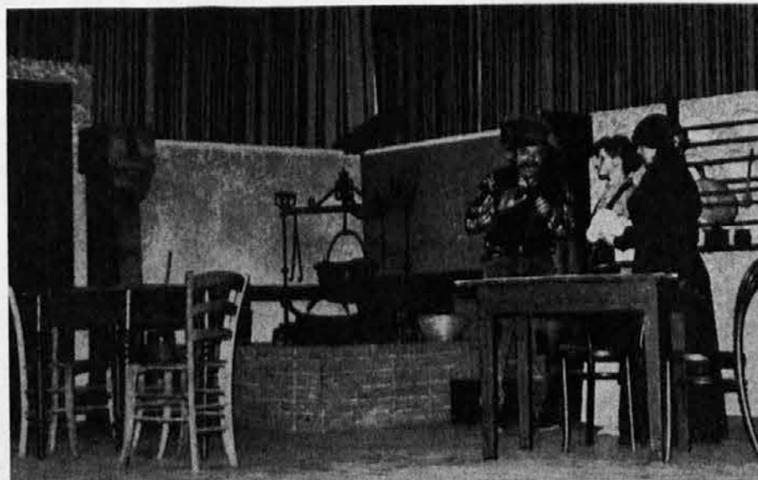
Pri problemu dvojezičnih tabel in pri zadevni debati smo se nalašč nekoliko več zaustavili, saj je bila to prva razprava o tem vprašanju v goriškem občinskem svetu. Zato v naslednjih vrsticah o šolskem okraju ne bi navajali posameznih intervencij, saj je o problemu občinski svet razpravljal še lansko leto in že zavzel do njega pozitivno stališče.

Vseeno pa je treba podčrtati, da je na tej seji goriški mestni svet z veliko večino sprejel pomembno resolucijo, ki se zavzema za poseben slovenski šolski okraj in s tem sprejema vse bistvene težnje prizadetih slovenskih šolskih krogov in naše javnosti sploh. Tu navajamo le glavne odlomke iz omenjene resolucije:

»V smislu člena 9 D.P.R. št. 416, sklene občinski svet izraziti naslednje mnenje v zvezi z deželnim predlogom o porazdelitvi ozemlja na šolske okraje: vzeti na znanje zahteve, ki jih prinaša slovenska narodna manjšina v zadevi uresničitve posebnih oblik samouprave za koordinacijo in razvoj vseh šolskih struktur v deželi Furlanije-Juljske Benečije. V ta namen izraža svoje mnenje pristojnim oblastem in predlog, da se slovenski narodni skupnosti — narodni manjšini, ki ima lastno voljo povezave in socialne pripadnosti — prizna pravica do določanja načina lastne rasti. Pri tem naj se poskrbi za spremenbo državnega zakona in naj se za slovensko skupnost ustanovi poseben šolski okraj, ki naj omogoči ustrezno dodelitev šol s slovenskim jezikom vseh vrst in stopenj. To predstavlja eno izmed bistvenih potez globalne zaščite, ki jo mora država nuditi narodnim manjšinam, ki živijo v Italiji in torej tudi v Furlaniji-Juljski Benečiji...«

Ob koncu je občinski svet izvolil še člane v mestno konzulto za slovensko manjšino, o kateri poročamo na drugem mestu.

Razprava o vseh teh problemih v goriškem občinskem svetu je pokazala, da so vprašanja zaščite Slovencev v Italiji vedno aktualna. Pokazala je določene premike naprej, čeprav se vidi, da se večinske stranke niso še otresle vseh pomislekov in predskokov. Treba bo voditi še naprej vztrajno in odločno borbo za priznanje vseh pravic slovenski manjšini, kot jih določata republiška ustava in deželni statut.

»Družinski posvet« v ljudski igri »Beneška ojceta«, ki jo je spisal Izidor Predan, režiral Adrijan Rustja, uprizorila pa z velikim uspehom dramska skupina iz Benečije v Katoliškem domu v Gorici

Peter Šorli - zlatomašnik

V četrtek 25. marca je poteklo petdeset let, kar je goriški nadškof dr. Sedej posvetil za duhovnika č. g. Petra Šorlija, ki je doma s Tolminskega, ki pa več kot trideset let opravlja dušnopastirsko službo kot kaplan pri Sv. Ivanu v Trstu. Že dejstvo samo — petdeset let dela v vinogradu Gospodovem — zasluži pozornost širše javnosti. G. Šorli pa je delal veliko tudi preko svoje duhovniške dolžnosti ter je osebno skušal hudo trpljenje, kakršnega je bil v času fašističnega in nacističnega nasilja deležen ves slovenski narod na Primorskem. Zato je prav in spodobno, da mu ob tem lepem jubileju posvetimo nekaj vrst v priznanje za zasluge in dolgoletno požrtvovalno delo.

«Rodil se je 18. januarja 1902 na Grahovem v Baški dolini, v deželi Pregljevih plebanusov. Bogoslovje je študiral v centralnem semenišču v Gorici. Novo mašo je pel 4. aprila 1926 na Grahovem. Takoj nato je bil imenovan za kaplana v Tolminu. Naslednje leto (1927) so ga poslali kot župnega upravitelja na Bukovo, kjer je ostal do 1933, torej šest let. Nato je postal župnik v Podmelcu. Tu je pastiral polnih deset let. V tem času je moral prenašati vse drobnice in grobe šikane fašistične policije, ki je nadzorovala slovenske duhovnike zaradi slovenskega verouka in pridig, kot da so tatovi in razbojniki. O tem je bil napisanih že veliko strani. Kljub temu je Šorli trdno vztrajal na poti Gospodovega nauka: Pojdite in učite vse narode! Vse, tudi slovenske! To mu je med abesinsko vojno prineslo policijski opomin (amonicio), ki je hudo omejeval gibanje in delo duhovnikov, zlasti po sončnem zahodu. No, hvala Bogu! Tega je bil rešen pred zadnjo vojno, ko se je Stojadinovič sestal z italijanskim zunanjim ministrom Cianom.

Ko se je začela druga svetovna vojna, je nevaren veter začel vleči od druge strani. V juniju 1943, torej še pred zlomom Italije, je bil zaupno opozorjen, da mu preti resna nevarnost za življenje. Spričo tega se je odločil za umik iz Podmelca. Šel je za nekaj mesecev na Južno Tirolsko, a 10. septembra 1943, torej brž po zlomu Italije je prišel v Trst. Kmalu je postal kaplan pri Sv. Ivanu, kjer deluje še danes.

A mirnega življenja še ni imel. Dne 2. oktobra 1944 so Nemci zaprli kakih štiri-deset zavednih Slovencev, med njimi tudi njega. Nekateri izmed teh so izginili v Rižarni, npr. časnikar Jože (Jojo) Golec, ki je takrat živel in delal v Trstu. Pripadal je menda Vauhnikovi skupini. Nemci so ga zajeli v Barkovljah na vlak, ko se je iz notranjosti države vračal v Trst. Končal je v Rižarni 4. aprila 1945. V seznanu žrtve Rižarne ga ima tudi Albin Bubnič (glej gradivo z naslovom »Rižarna, kraj mučeništva«, Prim. dnevnik 16. maja 1965). Petra Šorlija in mnogo drugih so 13. novembra 1944 odpeljali v Dachau. Vozili so jih v zaprtih živalskih vagonih. Vožnja je trajala tri dni. Bili so tako natlačeni, da vse tri dni nobeden ni mogel sestiti. Čez pet mesecev počasnega umiranja so jih osvobodili Amerikanci (29. aprila 1945). Šorli je shujšal na 47 kilogramov. Stehtal ga je tajnik srbskega patriarha. En mesec je ostal v ameriškimi oskrbi, 27. maja pa se je čez Brenner vrnil v Italijo in dober mesec pozneje (10. julija) se je na kamionu pripeljal v Trst ter takoj nastopil svoje mesto pri Sv. Ivanu.

Trpljenje v taborišču smrti mu ni vzelo veselja in moči za delo. Skupaj s Hrvati je pomagal ustanoviti Uduženje slovenskih in hrvaških krščanskih socialcev. Kmalu pa je zasnoval znano Slovensko krščansko socialno zvezo, ki je postala važen činitelj v našem takratnem javnem življenju. Kolikokrat je uspešno posredovala pri Angloamerikancih v javnih in osebnih zadevah! Omenim naj samo primer slovenskega klasičnega liceja. V septembru 1947, ko je stopila v veljavo mirovna pogodba z Italijo, sta bili v Trstu samo dve slovenski višji srednji šoli, namreč znanstveni licej in trgovska akademija. Ni pa bilo klasične gimnazije in liceja, ki sta za vstop na nekatere fakultete nujno potrebna. Akcija za klasično gimnazijo je uspela. V šolskem letu 1948/49 se je odprl I. razred klasične gimnazije. Temu je sledil še drugi razred. Kmalu nato pa je na prosvetnem uradu zamenjal angleškega polkovnika prof. Andri, ki osebno ni bil napet šovinist, ki pa je bil pod hudim pritiskom italijanskih šovinističnih krogov. Ko je šlo za klasični licej, so ga skušali preprečiti in zapreti tudi tista dva gimnazijska razreda. Prof. Andri je ob neki priložnosti piscu teh vrstic rekel: »Učence tistih dveh klasičnih razredov vovka vtaknili v znanstvene razre-

de.« Tedaj je takratno vodstvo SKSZ poslalo na ZVU tehtno, utemeljeno vlogo o nujni potrebi slovenskega klasičnega liceja. Napisal jo je Peter Šorli. Šla je na najvišje mesto ZVU, ki jo je pozitivno rešilo in dovolilo klasični licej. To je samo en primer iz uspešnega delovanja takratne SKSZ.

Šorli je tiho in vztrajno delal tudi v dušnem pastirstvu. Vsa leta je vodil Marijino družbo. V poznejša leta spada zgradba Marijinega doma, ki je bila končana 24. novembra 1968. To je trajen spomenik, ki je zrasel po zamisli g. Šorlija in s prispevki vernikov.

In sedaj praznuje g. Šorli svojo zlato mašo. Ko mu ob tem lepem duhovniškem jubileju iz srca čestitamo, izražamo obenem iskreno željo, da bi ga Bog še dolgo ohranil svetoivanski fari in slovenskemu zamejstvu.

Dva nova rimska doktorja

Na fakulteti za cerkveno zgodovino Gregorijanske univerze v Rimu je 5. marca doktoriral z disertacijo o jezuitskem kolegiju v Ljubljani g. France Dolinar, duhovnik ljubljanske nadškofije, doma iz Zagonja.

V sredo 17. marca pa je na Papeškem bibličnem inštitutu zagovarjal svojo disertacijo o merizmu (literarna figura) v svetopisemskih tekstih Stare zaveze tudi z ozirom na izvenbiblične literature na severu in zapadu Palestine g. Jože Krašovec, duhovnik mariborske škofije, doma od Sv. Eme pri Podčetrniku. G. Krašovec je prvi in do sedaj edini Slovenec, ki je doktoriral na Papeškem bibličnem inštitutu iz svetopisemskih ved.

Obema novima doktorjema iskreno čestitamo.

Življenjski jubilej s. Lidvine

V tišem domu med zelenjem na ulici dei Colli 10 v Rimu, kjer je preživela nekaj srečnih, še več pa bridkih, težkih povojnih let, je dočakala 1. aprila 70-letnico rojstva zvesta pomočnica in spremljevalka pok. m. Terezije Hanželič šolska sestra Lidvina Briški.

Ne samo šolske sestre, tudi številni drugi slovenski ljudje v Rimu, v zamejstvu in po svetu, poznajo to dobro sestro. Kolikim je postregla, kolikim pomagala, saj je bila prednica tega doma skoraj do zadnjega. Pred dobrim letom in pol jo je zadela delna kak. Poslej je navezana na nekaj korakov po sobi in na dolge ure samote in tihe molitve, toda kljub temu je vedra in živahna kot je bila poprej.

Ob jubileju ji vsi čestitamo in iskreno želimo, naj ji Bog, ki mu je vse življenje tako zvesto služila, nakloni zdravje in mnogo srečnih, zadovoljnih let.

★

Preteklo nedeljo so v Franciji in Španiji uvedli poletno uro. V Italiji se bo to zgodilo 30. maja.

Na Nizozemskem so obsodili sedem teroristov z Moluških otokov, ki so lani decembra ugrabili vlak in ubili tri talce. Vsakdo od teroristov, sedem po številu, je bil obsojen na 14 let zapor.

Na progi Reka-Karlovac se je pri Ogulinu iztrnil tovorni vlak, naložen z rudo. Pri tem se je prevrnilo 11 vagonov, poškodovanih pa je bilo 1.400 metrov proge. Ranjen k sreči ni bil nihče.

OD TEDNA DO TEDNA

Ob koncu XIII. kongresa demokršćanske stranke v Rimu je bil ponovno izvoljen za glavnega tajnika Benigno Zaccagnini, ki je prejel 51,57% oddanih glasov. V novem centralnem odboru bo imela njegova struja 62 sedežev, Forlanijeva 52, Amaudova pa 6.

Ameriški predsednik Ford je sklenil, da v svojih volivnih govorih in v kongresu ne bo več uporabljal v zvezi s Sovjetsko zvezo besede »detente« (odjuga), ampak »oboroženi mir«, ker da se Moskva v svoji zunanji politiki za odjugo ne meni. V Moskvi se zaradi tega niso bogve kaj vznemirili. Fordovo izjavo smatrajo le za volivno propagando, ki pa da ne bo vplivala na ameriško zunanjo politiko.

Argentina je doživela nov državni udar, to pot pričakovan. Vojska je odstavila predsednico Isabelo Perón in jo internirala na jugu države ob jezeru Nahuel Huapi. Vsi trije rodovi vojske so nato za predsednika imenovali generala Jorge Videla. Vojaška vlada naj bi predvsem skušala vsaj nekoliko urediti gospodarski položaj države, ki je na robu zloma.

V Angliji je v 88. letu starosti umrl britanski maršal Bernard Montgomery, ki se je med zadnjo svetovno vojno proslavil zlasti na bojišču v Sev. Afriki, kasneje pa uspešno sodeloval pri invaziji Francije ter zmagovito končal svoj pohod 4. maja 1945, ko se mu je predala severozahodna nemška armada.

Dežela Lacij si je izvolila nov deželni odbor, ki ga sestavljajo komunisti in socialisti, od zunaj pa podpirajo socialdemokrati in republikanci. Za Emilijo, Toskano, Umbrijo, Ligurijo in Piemontom je Lacij šesta italijanska dežela, ki ima levičarsko upravo.

V Libanonu divja državljanska vojna med kristjani in muslimani z nezmanjšano silo naprej. Državni predsednik Frangie, po veri kristjan, se je umaknil iz predsedniške palače, ki jo muslimani nenehno obstreljujejo, deset kilometrov severno od Bejruta v mestecu Junieh. Do sedaj vztrajno odklanja vse pozive iz muslimanskih krogov, da bi odstopil.

Giuseppe Saragat je bil ponovno izvoljen za predsednika socialdemokratske stranke, obenem je postal tudi glavni tajnik stranke. Popolnoma je bil izločen dosedanji tajnik Tanassi, ki naj bi bil zapleten tudi v afero Lockheed, ko je omenjena ameriška letalska družba podkupila številne visoke osebnosti, da bi dale pristank za nakup letal tipa »Hercules«.

Dva dvajsetletna študenta iz Milana, ki obiskujeta prvi letnik fakultete za inženirijo, oba sinova iz premožnih družin, sta hladnokrvno, zgolj iz objestnosti ubila 16-letno Olgo Colzani, hčerko enega najbolj znanih milanskih zdravnikov. Za uboj ne znata povedati nobenega utemeljenega razloga.

Tudi Južnotirolska ljudska stranka (SVP) je imela v Bocnu svoj kongres, na katerem je zavzela do komunizma popolnoma odklonilno stališče. Njen predsednik Julius Magnago je dejal: »Ena stvar je gotova: kjer pride komunizem na oblast, izgine svoboda, človeško dostojanstvo je potepano, diktatura nastopi sama po sebi. Zato ne bo SVP nikdar podpirala vlade, ki jo vodijo totalitarne stranke.«

Tito, ki se je komaj dobro odpočil s potovanja po treh državah Srednje Amerike, je spet šel na pot, tokrat na Švedsko. Pred odhodom je dejal švedskemu časnikarju, da odhajajo delavci v tujino — tudi na Švedsko —, ker so tam bolje plačani, čeprav bi jih potrebovali tudi doma.

Poldrugi mesec že pretresajo nemiri ves zahodni breg reke Jordan v Palestini, ki je pod izraelsko zasedbo. Protestno gibanje se je začelo zaradi sklepa nekega izraelskega sodnika, da lahko tudi Judje molijo na ploščadi, kjer je svoj čas stal Salomonov tempelj, sedaj pa sta tam muslimanski mošeji Al Aqsa in Omarjeva mošeja.

Štiri leta že traja suša, ki je prizadela zlasti južne etiopske pokrajine, katere je vojaška vlada proglasila za posebno ogrožena področja. Skoraj milijon nomadov (potujočih pastirjev) se dobesedno bori za življenje. Tuberkuloza, malarija in vnetje jeter množično trebijo prebivalstvo.

London je postal prestrašeno mesto. Vlake podzemne železnice spremlja na tisoče policistov v uniformah in civilu. Potniki se z nezaupanjem ogledujejo drug drugega. Vsak omot, torba ali kovček, ki ga kdo prinese v vagon, se jim zdi sumljiv, da ni v njem kakke nastavljen bombe.

Pet carinikov s kopskega področja je bilo obtoženih, da so brez pregleda spuščali čez mejo tihotapske avtomobile, polne kavboj in vetrovk. Pri tem so si pustili vsakič izplačati nagrade do 1000 novih dinarjev.

ŠE DRUGA POT

Zakonci, kot uči sv. Pavel, imajo svoj vzor v zvezi in ljubezni med Kristusom in Cerkvijo. Toda vzora v tej zvezi nimajo le oni, ampak tudi vsi, ki se odločijo za devišstvo in celibat iz ljubezni do Boga in zaradi božjega kraljestva. Tudi to sta poti — pišejo škofje v dokumentu o zakonu in družini —, na katerih lahko kristjan, poklican od Boga po izrednem daru Sv. Duha, izraža zavezo med Bogom in ljudmi.

Najčistejša Jezusova ljubezen do svoje Cerkve in nadnaravna plodovitost te skrivnostne zveze se kaže in izraža v duhovništvu in redovništvu na drugačen, a popolnejši način kot v zakonu. V ta stan so nekateri poklicani, da pobljže sledijo Kristusu, da delajo v božjem kraljestvu za Boga in za soljudi z nedeljenim srcem v Bogu posvečeni čistosti.

Ta poklic nič ne nasprotuje krščanskemu zakonu. Trdimo celo lahko, da mu daje globlji duhovni smisel in ga usmerja v večnost kot je napovedal Kristus: »Ob vstajenju se ne bodo ne ženili ne možile, ampak bodo kot angeli v nebesih« (Mt XXII, 30).

Zakonski stan, redovništvo in duhovništvo so različni božji darovi, ki se dopolnjujejo in vse povezuje v eno Sv. Duh, ki gradi in ohranja Kristusovo Cerkev. Po njih se izvršuje odrešenjski načrt, ki ga je Kristus dovršil s svojim trpljenjem in vstajenjem in ki se bo dokončno uresničil v povezanosti z Bogom v poveljanju človeštva v večnosti.

Vprašujete Odgovarjamo

V eni zadnjih številčk Katoliškega glasa smo brali, da se nekje na Primorskem pripravljajo center v čast p. Leopolda Mandiča in da že celo prihajajo prvi večji darovi. Zanima nas, kje in kdo so ti naši rojaki, ki začenjajo v teh težkih časih s to hvalevredno pobudo. Ta center bo gotovo imel kapelo ali manjšo cerkev. Če bo tako, naj se rabi ta pravšna beseda, ker »kapela« le več pomeni kakor samo center.

(sledijo podpisi)

Novo ikapelo v čast skorajšnjemu blaženemu p. Leopoldu Mandiču nameravamo postaviti v kraju Domjo, župnija Ricmanje pri Trstu. V tem predmestju, ki sega iz tržaške v dolinsko občino, že dobrih 22 let opravljamo službo božjo ob nedeljah in praznikih v tamkajšnji osnovni šoli, in sicer v šolski veži. Ze nekaj let, od pokonciške liturgijske reforme dalje, se na istem mestu v resnici vrstita dve sv. maši, ker je druga namenjena vernikom italijanskega jezika, ki so se zadnje čase naselili v ta industrijski kraj.

Lahko rečemo, da je trenutno vsaj nekaj tisoč ljudi, ki težijo na Domjo, ker so tu šole, večje trgovine in celo hotel, pa tudi novi stanovanjski bloki, zlasti pa večje tovarne in delavnice, ker smo v središču tržaške industrijske cone. V bodočnosti se bo to naselje lahko še povečalo, ker so predvideni še drugi industrijski obrati in zlasti obratniške delavnice, ki naj bi se preselile iz mestnega središča na to področje.

V tem novem delavskem okraju pa nam potrebujejo bogoslužni prostor. Veliko

se je o tem že govorilo in pisalo v zadnjih letih. Razlog, da do tega še ni prišlo, je iskati v birokratskih in političnih odnosih pa tudi v dejstvu, da so bila mnoga zemljišča razlašena v industrijske namene. Tudi taka, ki so bila namenjena cerkvenemu prostoru.

Za kapelo pri Domju v čast bodočega blaženega p. Leopolda Mandiča pa se ne odločamo samo krajevni verniki iz Domja in okolice, temveč so to idejo sprejeli že mnogi člani Apostolstva sv. Cirila in Metoda v Trstu. Vsi vedo za ta načrt in se z njim strinjajo. Zato prihajajo že prvi darovi in zelo želimo, da bi teh bilo še veliko več, da bi mogli v najkrajšem času uresničiti to našo skupno željo. Saj imamo p. Leopolda vsi radi, ker je bil tako skromen in ponižen, zato pa velik pri Bogu.

Ker si je p. Leopold tako močno želel, delal in trpel za edinost med vsemi kristjani, zlasti med katoliki in pravoslavnimi, med katerimi se je tudi rodil v Hercegovnem pri Boki Kotorski, se je porodila tudi zamisel, da bi ta kapela služila tudi kot ekumensko središče v Trstu, kjer že stoletja vztraja v dobrem sožitju več krščanskih skupnosti. Zdi se nam, da je Trstu tako središče potrebno in bi p. Leopold bil gotovo tega vesel.

Naj še to poveemo, da je ime kraja Domjo star rodbinski priimek neke družine, ki se je pred mnogimi leti naselila na tem močvirnatem in samotnem kraju ob cesti, ki je vodila iz Doline in Boljunca v Trst in se v bližini križala s cesto, ki je iz Istre in Kopra prihajala čez žavaljske soline.

Tako sedaj veste, kdo smo in kje mislimo zgraditi ikapelo v čast p. Leopolda in se vam za prijazno sodelovanje toplo priporočamo.

Angel Kosmač, župnik v Ricmanjih

RAZNE NOVICE

Doktorat o pesniku Truhlarju v Padovi

Goriški rojak Vladimir Truhlar (rojen 1912 v Gorici), jezuit in do lani profesor duhovne teologije na Gregorijani v Rimu, zdaj v Ljubljani, je napisal vrsto teoloških in filozofskih knjig v latinščini, italijanski, francoščini, nemščini in slovenščini, poleg tega pa se je uveljavil tudi kot pesnik. V Buenos Airesu je izdal dve zbirki: Nova zemlja (1958) in Rdeče bivanje (1961), pri Mohorjevi družbi v Celju pa tudi dve: V dnevih šumi Ocean (1970) in Luč iz črne prsti (1973).

O zbirki V dnevih šumi Ocean je napisala doktorsko tezo Marina Brusamolin iz Padove pod naslovom *Absolutno, svet in razodetje v pesniškem sporočilu Vladimira Truhlarja*. Kandidatka je predstavila Truhlarja v celoti, njegovo poezijo pa je analizirala po vsebini in obliki ter poudarila vrsto novosti. Truhlar je ustvaril novo religiozno poezijo, ki izvira iz globokega doživljanja Boga in skuša z ljubeznijo združiti čas in večnost. Primerjala ga je s sodobnimi pesniki in filozofi in pri tem uporabila bogato literaturo.

Za tezo, ki šteje 230 strani in jo je zagovarjala 18. marca, je dobila najvišjo oceno — 110 s pohvalo. Zagovarjala jo je pri prof. Martinu Jevnikarju.

***

Pred kratkim je tudi diplomirala Ivana Suhadolc in sicer na beneški univerzi Ca' Foscari iz tujih jezikov.

Dvanajst tisoč Hrvatov v Rim

Iz Rima je prišla vest, da je za prve dni maja napovedanih kar 12.000 hrvaških romarjev, ki se bodo udeležili beatifikacije dalmatinskega rojaka p. Leopolda Mandiča. Kakor znano, bo ta razglasitev v nedeljo 2. maja, romarji pa pridejo v Rim že v petek oz. soboto s številnimi

avtobusi, z letali, Dalmatinci pa kar s trajektom čez morje. Mnogo več romarjev pa je napovedanih iz Padove in sosednjih škofij, ker je ta izredni spovednik vse življenje deloval v Padovi.

Hrvatje imajo namen, da se na povratku 3. maja ustavijo pred oltarjem novega blaženega v Padovi. Slišimo tudi, da bo v tej množici hrvaških romarjev okrog 500 udeležencev iz Slovenije in verjetno vsaj skromno zastopstvo iz Trsta in Gorice.

Judovsko priznanje kristjanom

Milanski dnevnik »Il Corriere della Sera« je objavil značilno prirečevanje zastopnika judovske družine Foligno, ki si je v zadnji vojni rešila življenje po vaticanskem posredovanju. V pismu je med drugim rečeno, da je za vsakim Judom v Evropi, ki si je rešil življenje ali se preselil v Palestino, v ozadju kak kristjan, ki ga je skrival in hranil v nevarnosti za lastno življenje. Resni zgodovinarji ugotavljajo, da se je po posredovanju sv. očeta Pija XII. in raznih cerkvenih ustanov rešilo vsaj 800.000 Judov pred uničenjem v nemških taboriščih.

Pisec pisma še dodaja, da so krivične kritike, češ da se je papež za Jude premalo zavzel, ker ni javno obsodil Hitlerjevega početja in pravi, da Hitler in oddelki SS niso bili kakšni mašni strojniki, ki bi papeža spoštljivo poslušali, ampak zverri v človeški podobi, ki so šli slepo za svojimi cilji.

Trstenjak v italijanski

Pri založbi »La Scuola« (Brescia) je izšlo v italijanskem prevodu znano delo slovenskega psihologa dr. Antona Trstenjaka »Hojza za človekom« (Il Cammino dell'uomo).

Na potezi je „Družina“

Pod zgornjim naslovom je ljubljansko »Delo« dne 24. marca objavilo članek, ki ga je napisal časnikar Boris Kutin, pri ljubljanskem dnevniku »Izvedenec« za verska vprašanja. Ker se članek tiče Katoliškega glasa, smo se odločili, da ga v celoti ponatisnemo. Naj tudi naši bralci vedo, kaj in kako pišejo o nas in kaj hočejo od nas.

Katoliški glas, glasilo katoliških Slovencev na Goriškem, s sedežem v Gorici izhaja že 28 let. Izdajajo ga duhovniki goriške nadškofije, vendar je njegov formalni izdajatelj Katoliško tiskovno društvo. Idejna usmerjenost tednika je sicer strogo komunistična, vendar pa so v uredništvu do pred kratkim vodili dokaj strpno politiko v ocenjevanju jugoslovanskih razmer, podpirali jugoslovanska stališča v odnosih do Italije ter se med drugim tudi zavzemali za pravice slovenske narodnostne manjšine na Koroškem.

V zadnjem času pa je ost njihovega pisanja zelo ostro in sovražno uperjena proti Jugoslaviji, njeni ureditvi in njenim voditeljem. Pod krinko verskega lista so se tako znašli sovražni elementi, ki na oduren način, ne izbirajoč besed, hujskajo in blatijo našo državo, kolikor jim je volja. Dokazov za to je dovolj, najbolj značilni pa so njihovi komentarij Kočevskega primera, opozarjanje na »nedolžne žrtve komunističnega terorja v času NOB«, neumestno in politično sovražno pisanje ob uboju konzula Zedovca itd. V teh svojih napadih so vrhunec sovražnosti dosegli v 47. številki, ko so v uvodniku na prvi strani in v uredniškem komentarju na drugi strani zelo žaljivo pisali o predsedniku Titu. Katoliški glas je negativno ocenil tudi osnutek zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v Sloveniji ter gotovo zavestno dezinformiral bralce, češ da razprava o osnutku tega zakona ni bila demokratična, saj naj ga oblasti ne bi dale v obravnavo škofom in predstavnikom drugih verskih skupnosti.

Na vprašanje zakaj in od kod tolikšna sprememba v usmerjenosti uredniške politike, je povsem točno težko odgovoriti. Očitno pa je, da so v uredništvu prišli do skorajda popolne veljave ljudje iz belogardijskih krogov, ki se zelo trudijo, da bi v času svoje vladavine izbruhali čim več strupene jeze.

Ob tem bi pri nas lahko poredili, kar naj jo izbruhajo, saj niso prvi in edini, ki to delajo. Vendar pa bi bil tak odgovor preuranjen. Preuranjen zato, ker, vsaj uradno ne gre za glasilo sovražnikov Jugoslavije in njene ureditve, marveč za tiskano besedo katoliških Slovencev na Goriškem. To pa je zelo pomembna razlika.

Gotovo je, da bi bilo najbolje, če bi ukrepali ti in gospodski iz uredništva povedali, kaj jim gre. Toda zaradi nepovezanosti in tudi slabe obveščenosti (kako naj bi na primer preverili, če je bila razprava o osnutku zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v naši republiki res demokratična in v kolikšno širino je šla) je pričakovanje takega koraka ne-realno.

So pa seveda še druge poti. Ena izmed njih teče po državnem, diplomatskem kanalu, saj Italiji ne more in ne sme biti vseeno, če skupina njenih državljansko organizirano deluje proti Jugoslaviji. Tako mnenje so izrazili tudi nekateri visoki cerkveni dostojanstveniki iz Trsta in Gorice in, kajpada, mnogi Slovenci, ki vsi menijo, da je pisanje Katoliškega glasa v nasprotju z nalogami cerkve in verskega tiska, češ da ni katoliško ampak političantsko.

Po svoje pa bi bila v razkrinkavanju prave podobe in namere Katoliškega glasu zelo dobrodošla tudi pomoč naše cerkve, oziroma Družine, tako kot je izzvenelo na ponedeljkovi seji koordinacijskega odbora za urejanje odnosov med samoupravno družbo in verskimi skupnostmi pri RK SZDL Slovenije. To bi bil potem pravi dvojni šah, proti kateremu ni nobene obrambe, samo unik, saj bi taka akcija porodila še nove in povezala nepovezane.

Kaj naj rečemo k temu članku? V svoj zagovor nič. Kot svobodni časnikarji smo ob raznih priložnostih povedali svoje mnenje o raznih problemih. To je v Italiji še zmeraj dopustno po ustavi in po državnih zakonih. Če komu to stran in on stran državne meje naše pisanje ni všeč, nismo mi krivi. Vsem ni mogoče ustreči. Resnica pa tudi rada v oči bode, zlasti takrat, kadar gre za večje ali manjše malike in za bolj ali manj skrite tabuje.

Ker Borisu Kutinu ni všeč, da pri Katoliškem glasu poleg glagolov »hvaliti« in

»kaditi« poznamo še druge glagole, svetuje nekatere poti, da bi se poboljšali. Ena pot bi bil pritisk po »diplomatskem kanalu«. Člankar pri Delu očitno meni, da je v Rimu že na vladi Berlinguer. Druga pot naj bi bil goriški nadškof in »mnogi Slovenci iz Trsta in Gorice«. Pri ljubljanskem Delu pozabljajo, da Katoliški glas ni glasilo ne tržaške ne goriške kurije. Kar se tiče »mnogih Slovencev«, so pa »nekateri« in ne »mnogi« svoj čas že poskušili to, kar sedaj Boris Kutin svetuje. Torej nič novega.

Ostane Družina. To je še nepreizkušena pot. Ali so pri uredništvu Družine res pristali na to, da bodo skupaj z Delom napovedali »dvojni šah« Katoliškemu glasu? Počakati moramo, da vidimo.

Vendar, da bo vsem jasno že koj od začetka, predno se začne »dvojni šah«, povemo, da so že pred 25 leti prišli v uredništvo Katoliškega glasu ljudje, ki so listu hoteli nadeti nagobčnik. Tedanji uredniki s pok. Stankom Staničem na čelu so pa rekli, da si nagobčnika ne pustijo nadeti, četudi bi bil zlat, kot so obljubljali. Tudi sedanjí uredniki so istega mnenja. Mi ne pišemo za ljudi, ki ljubijo nagobčnike, temveč za svobodne Slovence. Dokler bodo ti z nami, bomo izdajali Katoliški glas. Če kdaj takih Slovencev v zamejstvu ne bo več, bo pač tudi naš list utihnil. Do takrat se pa tudi »dvojnemu šahu« ne bomo izogibali, če do njega res pride.

Vsekakor menimo, da je za Zvezo komunistov Slovenije še najbolj pametno, da o Katoliškem glasu molči, kot je molčala toliko let do sedaj. Sicer se utegne zgoditi, da bodo »zapeljani« rojaki iz Slovenije začeli kupovati Katoliški glas v Trstu in Gorici vsaj iz radovednosti, ali je res tak lopov kot ga slikajo.

Menimo tudi, da je najbolj prav, če pustijo Družino pri miru, naj ohrani vsaj videz svobodnega in neodvisnega verskega lista. Za ugled Socialistične republike Slovenije v zunanjem svetu je to velikega pomena. To svetujemo, da nam ne bodo pozneje znova očitali, da rušimo ugled socialistične in samoupravne republike Jugoslavije.

Uredništvo

Šlite „Katoliški glas“

„Beneška ojcet“ je osvojila

Ze v zadnji številki našega lista smo zapisali, da bo nastop dramske skupine iz Beneške Slovenije v Katoliškem domu s folklorno igro »Beneška ojcet« prijetno doživeti. In tako je tudi bilo. Malokdaj so gledalci z igralci na odru bili tako tesno povezani kot to pot. Splošna sodba po končani predstavi je bila: »Splačalo se je priti.«

Sami igralci so bili presenečeni nad tako številno publiko. Pomladansko vreme je naravnost vabilo k izletom v naravo, a dvorana Katoliškega doma je bila kljub temu polna. Znamenje, da znajo naši ljudje ceniti napore naših bratov iz Beneške Slovenije, ki se vedno bolj narodno osveščajo.

Pred pričetkom igre je drage goste pozdravil dr. Kazimir Humar, ki je zaključil s Cankarjevo mislijo: »Tisoč petsto let že krvavimo, a nismo izkravavili,« v imenu beneških Slovencev pa je izrekel pozdrav »puščavnik pri Stoblanku«, župnik Marij Laurenčič, ki ureja glasilo beneških Slovencev DOM.

Sama igra je potekala v sproščnem in lahkotnem ritmu. Tako skupinsko kot posamično so se igralci znova odkrili kot zelo uigrana skupina. Veliko zaslug pri tem ima njihov režiser, igralec SSG iz Trsta Adrijan Rustja, ki se je mladi igralški skupini posvetil z vsem žarom svojega

Z GORIŠKEGA

Cankarjeva proslava v Doberdolu

Letošnje leto je Cankarjevo leto, ker bo 10. maja poteklo sto let, kar se je ta naš pisatelj rodil na Vrhniki. Na programu so številne proslave tega jubileja po vseh slovenskih pokrajinah. Jubileju se bodo odzvale tudi organizacije, ki delujejo v okviru Zveze slovenske katoliške prosvete. Prvo med njimi je bilo prosvetno društvo »Hrast« iz Doberdola. V soboto 27. marca zvečer je v župnijskem domu pripravilo zelo kakovosten kulturni večer.

Večer je začel mešani zbor pod vodstvom Karla Lavrenčiča. Isti zbor je tudi zaključil z nadaljnimi petimi pesmimi. Ta zbor smo že večkrat slišali posebno na Cecilijanki v Gorici. Vendar je v soboto bil kot prenovljen. Ali so se pevci zavedali, da je treba za Cankarja res lepo zapeti? Zbor je pel uglašeno, prijetno. Opaziti je bilo tudi nekaj novih moči. Pomeni, da je v Doberdolu še mladina, ki ljubi petje. Najbrž je to zasluga mladinskega zbora. Pevci so porabili priložnost, da so se zahvalili dirigentu Lavrenčiču in mu poklonili tudi dar v spomin.

Odraslim pevcem so sledili otroci, katere prav tako dobro poznamo in tudi njih dirigentko Magdo Ferfolja. Pojejo kot slavčki na gmajni. Tudi oni so se zahvalili svoji voditeljici. Lepo od njih.

Osnodna točka večera je bil recital. Pripravila ga je akademikarka Francka Ferletič. Iz Cankarjevih del je izbrala odlomke, ki rišejo njegovo življenje, njegov odnos do matere, njegove poglede na socialno stvarnost slovenskega ljudstva v njegovi dobi in zlasti še njegov odnos do domovine. Odlomki so bili izbrani tako, da so verno prikazali Cankarja, njegovo delo in njegove ideje. Poleg mene je sedel mož, ki je rekel: »Še nikoli nisem toliko lepega slišal o Cankarju.« To priznanje naj bo zadoščenje gdč. Franki, ki ni samo izbrala odlomkov in jih povezala, temveč je tudi naučila recitatorje in med njimi sama nastopila. Vsi so se potrudili, da so čim lepše podali pojočo Cankarjevo besedo. Nastopili so: Marija Jarc, Francka Jarc, Mario Vizintin, Mario Ferletič, Jordan Ferletič. Bolj izrazita mesta je poudarjala tudi glasba, ki jo je izbral prof. Silvan Kerševan.

Proslavi je prisostvovalo lepo število domačinov, nekaj je bilo tudi gostov iz Gorice.

tržaške novice

Gostovanje gledališča iz Nove Gorice

V nedeljo 21. marca je gostovalo v Kulturnem domu PGD iz Nove Gorice z delom »Preden bo petelin zapel« slovaškega avtorja Ivana Bukovčana. Drama se dogaja v slovaškem mestu med nemško zasedbo in nam prikazuje skupino talcev, ki se znajde v brezizhodnem položaju. Med seboj morajo namreč izbrati enega, ki bo umrl za vse. V takih trenutkih se ljudje razgalijo in Bukovčan nam psihološko poglobljeno predstavi različne like.

Občinstvo je ugodno sprejelo tako dramo samo kot tudi izvedbo. Ansambel iz Nove Gorice je prikazal odlično igro in skrbno pripravljenost. Vsi liki so bili prepričljivi in živi. Pohvalo zasluži tudi režiser Drozg.

Slovesnost sv. Jožefa v Ricmanjih

19. marec. Bleščeče sonce, čisto nebo, tople sape, drevje v cvetu, v ozračju dehti opojno. Zdi se, da tudi narava hoče počastiti velikega patriarha sv. Jožefa, ki ga Ricmanjci praznujejo.

Tudi Tržačani ga slavijo, saj vsako leto prihitijo v njegovo svetišče, da prisostvojejo pobožnostim, ki se vrstijo v tej cerkvi, ki ima enega najlepših oltarjev naše škofije. Izdelan je v belem kararskem marmorju in pod menzo je upodobljen beg sv. Družine v Egipt.

Kot vedno je bila cerkev okrašena z dehtečimi nageljni in gorelo je nešteto svečk, ki odražajo vero in zaupanje vernikov v varstvo sv. Jožefa. Dovoščeno petje 20 ženskih glasov pod vodstvom g. Marte Komar je povzdignilo slovesno so-maševanje, med katerim je pater minorit spregovoril o žalosti in veselju, ki ju je občutil zvesti Kristusov varuh. Popoldanski blagoslov z Najsvetejšim je zaključil slovesnost. - E. F.

Sestanek somišljenikov SSK v Sv. Križu

V četrtek 25. marca so se na prijateljskem sestanku sešli somišljeniki in člani Slovenske skupnosti v Sv. Križu, ki so se izčrpno pomenili o tekočih problemih organizacije in njenega delovanja ter iz svoje srede izvolili petčlanski odbor, ki bo sestavljal sekcijo Slovenske skupnosti v Sv. Križu.

V njem so: Marij Sedmak - predsednik, Emil Sedmak - tajnik, Josip Kralj - blagajnik, Franc Stefančič in Oskar Tence odbornika. Omenjeni odbor bo v okviru vaških potreb in pristojnosti na razpolago vsem vaščanom, ki se bodo nanj v kakršni koli zadevi obrnili.

Sestanka so se poleg številnih povabljenecv udeležili tudi deželni tajnik Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka, pokrajinski tajnik SSK dr. Rafko Dolhar in predsednik sveta SSK dr. Zorko Harej.

Marijin dom v ul. Risorta 3

V marcu se je mudila v Trstu šolska sestra Angelika Tavčar, da je obiskala bolno mater. Čez 27 let že deluje po raznih deželah Amerike, največ časa v Uruguayu, kjer je zdaj ravnateljica šole s 400 učenci. S. Angelika tudi veliko deluje apostolsko v tej deželi. Povabili smo jo, da nam kaj pove o tamkajšnjih razmerah in o načinu apostolskega delovanja.

Trikrat je v našem domu govorila: enkrat vsem v dvorani, enkrat skupini fanfov in dekle in enkrat petim parom mladih zakoncev.

Povedala je, da so najprej poskušali delovati na tradicionalne načine, pa niso imeli nobenega uspeha. Ljudi niso pridobili za vero, za obisk cerkve, k zakramentom, za versko življenje. Po koncilu pa so začeli delovati v majhnih skupinah, največ 12 oseb, zlasti z mladimi starši. V teh skupinah sodelujejo vsi, vsi so tesno med seboj povezani, se drug za drugega zanimajo. Tu so uspeli. Vsi, ki se življenja teh skupin udeležujejo, se oprimejo krščanstva s proprijanjem in so sposobni kljubovati pokvarjenemu okolju.

Značilna za njeno vernost je oporoka, ki jo je sestavila 26. februarja 1955. Glasi se: »Preljubi moji in dragi otroci! Bojte se Boga in Ga obenem ljubite. Spolnajte zapovedi božje. Ne skrumite zapovedanih dni in zapovedanih praznikov. Nikogar ne obscajte in ne sovražite, posebno pa ne duhovnikov, ki so božji namestniki na zemlji. Obsojajmo sami sebe, da nam bo Bog milostljiv pri naši sodbi. Delajmo dobro in varujmo se greha, dokler je dan, da nas ne zasači tema. Z Bogom in z Marijo, vaša mama Olga Princič.« - ac

»Kovačev študent«. Kljub lepemu vremenu, ki je ljudi vabilo ven v naravo, se je dvorana napolnila. Spevoigri sta spravili ljudi v prijetno razpoloženje. Vsi pevci in pevke so z gotovostjo nastopali in so odlično odigrali svoje vloge. Ob koncu so vsi, tudi v dvorani, dobili obložen kruhek in sadni sok. Zahvala naj velja vsem pevcem in pevkam, ker so se tako dobro pripravili, posebej še gospe Stani Oficiji, ki je igri režirala. - P. J.

Smrt duhovniške matere

Na sredpostno nedeljo 28. marca je našla svoj zadnji dom na pokopališču v Kozani v Goriških Brdih Olga Princič roj. pl. Reya. 28. januarja letos je dopolnila 83 let življenja. Pokopal jo je prelat Andrej Simčič, župnik in dekan v Solkanu, somaševala pa sta sin pokojne Anton, župnik v Steverjanu ter domači dušni pastir Danilo Cimprič. Navzočih je bilo še pet drugih duhovnikov. Po želji pokojne ni bilo vencev, ampak le šopek nageljnov.

Pokojna se je rodila v Kozani, ki je bila pod Avstrijo ena glavnih bršičkih vasi s poštnim uradom in telegrafom. V Kozani ni bilo kolonov. Podjetni Kozanci so se bavili zlasti s prodajo sadja v notranjost Avstrije. Tudi oče pokojne, Feliks pl. Reya, je bil tak trgovec. Sadje je pošiljal na znano božjo pot Mariazel na Zgornjem Stajerskem.

Med prvo svetovno vojno so morali iz Kozane vsi v begunstvo. Po čudnem naključju pa je Olga ostala pri teti s svojim devetletnim bratom Viljemom v Martinjaku pod Smartnem. V veliki nevarnosti je preživela vojna leta. Zaradi granate, ki se je razpočila v njeni bližini, je skoraj oglušela. Naglušnost je postala njena dosmrtna spremljevalka. Zato se je tem bolj posvetila notranjemu življenju, branju nabožnih knjig in časopisov ter molitvi.

Ko se je sosed Anton Princič leta 1919 srečno vrnil iz italijanskega ujetništva na Sardinijo, jo je prosil za roko. Pristala je in se z njim poročila. V zakonu se je rodilo sedem otrok, od katerih jih še šest živi, ki so vsi prišli na pogreb. Dva sta se posvetila Bogu: Anton je postal duhovnik, Matilda pa redovnica uršulinka.

V zmedenih časih po zadnji vojni Olgi Princič ni bilo dano prisostvovati sinovi prvi daritvi. Sin ji je dal blagoslov kar čez mejo na Ceglem. Ko je bil za kaplana v Gradežu, pa je pri njem ostala kak mesec, neprestano molila in hodila na Barbano na božjo pot. To so bile edine njene počitnice v življenju.

Poleti 1954 je močno zbolela, a se je opomogla. Leta 1961 je izgubila moža. Pokojna se je zavestno pripravljala na srečno smrt. Že kot Marijina družbenica je hodila pogosto k sv. obhajilu. Vsak dan je molila rožni venec. Pod župnikom Franjom Černigojem je postala prednica ženske Marijine družbe. Bila je tudi članica Tretjega reda ter vpisana v karmelsko bratovščino. Zadnje dni pred smrtjo je neprestano ponavljala: »Kraljica mučenecv, prosí za nas! Kraljica svetogorska, prosí zame!«

Izidor Predan v glavni vlogi nevestinega očeta se pogaja z vaškimi »pučie« za odkup neveste

Izolitev članov v konzulto za slovensko manjšino

Kot znano, je občinski svet v Gorici izvolil nove člane v mestno konzulto za slovensko manjšino, organ, ki ima predvsem namen sprejemati pobude in dajati nasvete občinski upravi v zvezi s problematiko naše manjšine.

Konzulta je bila enkrat že imenovana, pa se še ni nikdar sestala. Sedaj pa so občinski svetovalci izvolili nove člane tega posvetovalnega telesa, ki bo v tej sestavi deloval do konca sedanjega upravnega mandata. Člane predlagajo — po statutu — obe osrednji slovenski prosvetni centrali in sindikat slovenske šole, sestavljajo pa ga še trije izvedenci italijanskega jezika, katere izvoli občinski svet.

Za Zvezo slovenske katoliške prosvete so bili imenovani dr. Kazimir Humar, prof. Lojzka Bratuž, dr. Danilo Čotar, Božidar Tabaj in prof. Emil Valentinčič. Slovensko kulturno-gospodarsko zvezo bodo predstavljali arh. Jože Cej, dr. Mirko Primožič, dr. Karel Primosić, Edmund Cossutta in prof. Aldo Rupel. Sindikat slovenske šole je imenoval prof. Vitomiro Vesel Winkler in učiteljico Marizo Perat. Od italijanskih strank so bili izvoljeni inž. Marjan Cefarin (DC), dr. Marija Koren (PCI) ter Levin Rosi (PSDI).

Radio Gorica

V Gorici že od februarja letos oddaja na ultrakratkih valovih 103 mhz oddajnik »Radio Gorizia«, ki je v zasebnih rokah. Obljubljajo, da bodo v nekaj dneh začeli oddajati vsak dan tudi uro slovenskega sporeda.

Pred kratkim je v Gorici začela z oddajami tudi druga radio-postaja in sicer »Radio Onda Est Gorizia«, ki ima svoj sedež v ulici Pellico. Tudi ta postaja obljublja slovensko oddajo.

Števerjan

Uspeh našega zbora na Dobrovem. Za letošnjo revijo »Primorska poje« se je prijavil tudi mešani zbor števerjanskega PD »F. B. Sedej«, ki ga že dolgo let vodi Herman Srebernič. Zbor je nastopil z drugimi sedmimi zbori v telovadnici na Dobrovem v jugoslovanskih Brdih.

Za ta nastop so se števerjanci dobro pripravili in uspeh ni izostal. Zlasti še, ker sestavljajo zbor (nad 40 pevcev) v glavnem mladi fantje in dekleta s čistimi in zlatimi glasovi, kar dopolnjuje nekatere izrazne pomanjkljivosti.

Vsekakor je zbor žel resničen uspeh in bil deležen toplenga aplavza s strani publike, ki je napolnila prostorno telovadnico.

Kot kronisti naj še dostavimo, da v članku o nastopu pevskih zborov v Dobrovem (podpisni Ivan Silič) v tedniku »Primorske novice«, ki izhaja onstran meje je bilo (namenoma?) izpuščeno poročilo o nastopu naše zamejske skupine. Zelo spodbudno, kajne?

Gostovanje dramske skupine iz Višnjevika. Na povabilo PD »F. B. Sedej« je v števerjanski dvorani gostovala dramska skupina iz Višnjevika v jugoslovanskih Brdih, ki je ob lepi udeležbi uprizorila veseloigro »Izgnubljeni in zopet najdeni mož«. Čeprav igra sama ni zahtevna, je nudila prisotnim skoro dve uri prijetne zabave.

Dramska skupina iz Višnjevika, ki jo vodi števerjanski rojak Bruno Podveršič, je edina taka skupina v jugoslovanskih Brdih in je bil to njen drugi nastop.

Goriški nadškof msgr. Cocolin deli zakrament potrjenja v veri slovenskim birmancem v cerkvi sv. Ivana v Gorici na praznik sv. Jožeta 19. marca letos

Zato moramo zelo pozdraviti navdušenje prizadevnih igralcev in igralke, ki so svoje vloge kar dobro podali. Jasno je, da se ob prvih nastopih opazajo običajne pomanjkljivosti, ki so enake pri vseh začetnikih, vendar je vsakdo lahko ugotovil, da je to skupina, ki veliko obeta.

Slovenščina v Krminu

Občinska uprava Krmin je na zahtevo staršev poskrbela za dodatni pouk nekaterih predmetov v šoli, med temi tudi za pouk slovenščine. V ta namen je odobrila prispevek sedmih milijonov lir.

Dodatni pouk poteka popoldne v prenovljeni stavbi osnovne šole »Vittorino da Feltre«. Pouk slovenščine obiskuje skupno 36 otrok, med temi jih je okoli 20 slovenskih, drugi pa so furianskih staršev. Pouk slovenščine bo trajal letos pet mesecev.

Kar se nanaša na pouk otrok slovenskih staršev v Krminu, je spomniti, da se je že svoj čas od več strani predlagalo, naj bi se osnovna šola s Plešivega preselila v Krmin. Predlog pa ni našel poslušanja. Zato je sedaj ta popoldanski pouk otrok slovenskih staršev vsaj zasilna rešitev. Najboljša rešitev pa bi bila še vedno slovenska osnovna šola, ki bi slovenskim otrokom iz Krmina in okolice omogočila slovenski pouk, drugim otrokom pa dodatno ure slovenščine, kolikor bi njihovi starši želeli.

Toda začetek v Krminu je na vsak način spodbuden in zdi se, da so tam prehiteli občinske uprave v Gorici in Trstu, ki so menda pokazale vse premalo poslušanja za željo onih italijanskih staršev, ki bi za svoje otroke želeli tudi pouk slovenskega jezika.

Sporočilo čebelarjem tržaške pokrajine

Državni oz. deželni zakoni in ukrepi Evropske gospodarske skupnosti in prid čebelarstva predvidevajo, da bodo deležni prispevkov in drugih oblik pomoči le združenja ali poklicne ustanove včlanjenih čebelarjev. Prav s tem namenom so v teku priprave za ustanovitev čebelarskega združenja tržaške pokrajine.

Za izčrpnjša pojasnila je na voljo živinovorejski odssek pokrajinskega kmetijskega nadzorništvaja, ul. Martiri della Libertà, 7/V - Tel. 38673 in 35581 ob 9. do 12. ure vsak dan razen ob sobotah.

Gledališče »Komedija« iz Zagreba bo gostovalo v Kulturnem domu v Trstu v gledališču Rossetti z rock-otero Gubecbeg (Kmečki upor iz leta 1573) v petek 9. aprila in v soboto 10. aprila ob 20.30, v nedeljo 11. aprila pa ob 16. uri. V petek je za abonma red A, B, E in J, v soboto za red D, H in I, v nedeljo za abonma red C, G in goriški. Tržaški abonenti naj se zgledajo pri blagajni Kulturnega doma z abonmajsko izkaznico, da se jim dodeli sedež za ogled predstave. Blagajna bo odprta od petka 2. aprila do vključno četrta 8. aprila, vsak dan od 8.30 do 12.30 in od 13.30 do 16. ure. Goriški abonenti naj se zgledajo na sedežu SPZ, ul. Malta 2 pri Jožici Smetovi od ponedeljska 5. aprila do četrta 8. aprila, vsak dan od 9.30 do 12. ure in od 16.30 do 18.30. Na voljo bo poseben avtobus iz Gorice v Trst. Ob prevzemu številke sedeža naj goriški abonenti tudi povedo, če se želijo poslužiti avtobusa.

KKD »HRAST« IZ DOBERDOBA vabi na ljudsko igro

»BENEŠKA OJCET«

ki bo v nedeljo 4. aprila ob 17. uri v župnijski dvorani v Dobrodo, Besedilo: Izidor Predan, režija: Adrijan Rustja. Dajmo priznanje našim beneškim bratom s številno udeležbo!

Šport

Olympia - PAV Despar 3 : 2 (15 : 10, 11 : 15, 13 : 15, 15 : 9, 15 : 12)

Tekma, ki bi se morala končati s čistem izidom v korist domače Olympije, je trajala mnogo napora in tveganja. Vse to po nepotrebnem, ako bi naši igrali vseskozi koncentrirano. Lahko bi izkoristili nasprotnikovo začetno zbežnost in ne bi bilo problemov. Ker je pri naših zaradi njihove neenake igre vsak set zgodba zase, se je v določenih trenutkih celo zdelo, da se ne bodo več utegnili dvigniti; v tretjem setu namreč, ko jih je PAV prehitel prav na koncu. Naši dovoljujejo vse prevečkrat nasprotnikom, da izvedejo podobne nepojmljive preobrate.

Pri stanju 1:2 za PAV je šele dobila ta tekma svoj obraz: PAV je končno uredil svoje vrste in odpravil začetne pomanjkljivosti, naši pa so sklenili boriti se za vsako žogo. V teh odločilnih fazah so »plavci« izboljšali obrambo, zlasti blok (Cotič-Soban-Cernic) in tako rekoč izrgali četrti set tekmeccem, ki so že bili gotovi zmage. V zadnjem setu Goričani niso popustili, z varno igro so si zagotovili odločilno prednost 10:2. Od tedaj pa je PAV začel igrati na vse. »Na drugi strani mreže« so začeli loviti in se metati na vse žoge. Na tak način so vztrajno in ob številnih menjavah krhali našim prednost, dokler ni slovenska šestnerka zabeležila zadnjih dveh točk.

Se splošna ocena: tekma je bila lepa, zlasti od tretjega sata dalje borbena. Posebna pohvala gre tolkačem, ki so pokazali znaten napretek.

Za Olympia so igrali: Kuštrin, Malič, Devetak, Cotič Marko in Stefan, Cernic, Soban, Nardin, Tommasi.

Prihodnjo soboto bo morala Olympia v Feletto Umberto (Videm), kjer se bo srečala z ekipo Kennedy ob 20.30.

DAROVI

Nabirka za katoliški tisk: V seznamu darovalcev z Goriške v 13. številki Katol. glasa sta izostali dve župniji in sicer: Placuta v Gorici 49.000 lir in Nabrežina 70.000. Lepo prosimo, da nam prizadeti oprostijo.

Župnija Prosek (nabirka za katoliški tisk): 30.000 lir.

Za tiskovni sklad Katol. glasa: sestre Stopar v spomin staršev 5.000; Marija Zagar v spomin prof. Peterlina 5.000 lir.

Za slovensko duhovništvo v Gorici: Almir Vidmar 5.000; Marija Brataševc 1.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: sestri Felc 35.000; M. Z. 13.000 lir.

C. B., Gorica: za lačne po svetu in za cerkev na Sv. gori po 5.000 lir.

Za svetokriško cerkev: Milani 10.000; F. Košuta 2.000 lir.

Za zgoniško cerkev: namesto cvetja na grob mami duhovnika Antona Princiča daruje družina Gruden 10.000; Marija Ostrouška, Salež, 10.000 lir.

V počastitev spomina prof. J. Peterlina: za Mladiko: Jožijevi kolegi na šoli »Fran Levstik« 71.000; Majda in Silvano Giraldi, Trst, 50.000; cerkveni pevski zbor sv. Jerneja z Opčin 30.000; Mirka in Drago Štorka, Darko in Zinka Cerkenvenk, N. N. iz Trsta, vsak po 20.000; Marta Požar in družina Glavka Petarosa po 15.000; J. S., L. P., družina prof. Rebule, Marijan Bajc, Sandro Zerjal, družina Simčič, Felicita Vodopivec, Nadja Verri, vsi iz Trsta in Milko Cibic s Proseka, vsak po 10.000; J. J., Kristina Lavrenčič, Marija in Marko, Albert Štrajin, Manija Vidau, družbenka N. N. iz Trsta, J. C. iz Gorice, vsak po 5.000; družina Saksida 3.000; Ema Strekolj 2.000 lir; za Slovensko prosveto: prof. Ubald Vrabeč 10.000; J. J., Mara Germek iz Trsta po 5.000 lir; za Društvo slovenskih izobražencev: M. M. 6.000 lir v spomin na prof. Peterlina, prof. Bednarika in msgr. Omersa.

Ana Zerjal-Sostić in Neva Fonžari: za Katoliški glas 10.000, za Mladiko 10.000 in za Marijin dom v Rojanu 50.000 lir.

Za cerkev v Rojanu: Anica Slokar in Pepca Skočir v spomin Justine Skok r. Rutar 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: N. N. (po don Sferco) 10.000; družina Škerlavaj v spomin očeta, moža in brata Marija 10.000; razni 4.000 lir.

Za Marija Ivašiča: Nada in Tullio Zaghet 10.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3 v Trstu: v spomin na pok. Ivana Omersa so darovali: Ražem M. 10.000, Bratuž Zora in Olga 5.000, D. U. 20.000, Tončka Curk 10.000, M. G. 20.000, ga. Silva 5.000, Vodopivec Felicita 10.000, C. M. 10.000, S. R. 10.000, M. S. 10.000, H. B. 20.000, M. P. 5.000, Glavič-Slama 10.000, Glavič-Guli 10.000, P. V. 10.000, K. U. 3.000, E. F. 5.000, V. Dugulin 5.000, R. F. Širca 10.000, več oseb 15.500 in N. N. 40.000; N. N. za dobrotelost 5.000, L. Barbiš ob 10. obletnici smrti Matija Škabarja 5.000, Zerjal Frida v spomin Jožeta Peterlina 10.000; D. V. 20.000, T. P. 40.000, M. Z. 6.000, K. U. 6.000, A. S. 6.000, C. U. 10.000, M. S. 6.000, U. D. 11.000, Albina P. 8.000, več družbenic 30.500; v spomin I. Omersa: N. N. 5.000, M. Vitez 11.000, N. N. 1.000, N. N. 5.000 lir.

Za cerkev na Sveti gori: namesto cvetja na grob dragi mami Olgi Princič darujeta sin Sebastijan 10.000 in sin duhovnik Anton 20.000; v hvaležen spomin msgr. I. Omersa: Marija Perhauc 5.000, Tončka Čehovin 2.000, N. N. 3.500, Marija Otokjan 2.000, Bernarda Terčon 10.000, N. N. 19.500; v spomin Justine Stok r. Rutar: Anica Slokar in Pepca Skočir 5.000, Marija Ipavec 5.000, Vilma Sefič Sancin 5.000, Marija Trinko 1.000, Gabrijela Copič 10.000, Marija Zadnik 10.000; Karla Kerpan 5.000; Antonija Turk 1.000; Budinič Ana 500; Antonija Ščuka 2.000 lir.

Za misijonarja p. Kosa: Slava Fučka v spomin prof. Jožeta Peterlina 30.000 lir.

Za misijone: Antonija Ščuka 5.000; Antonija Turk 2.000 lir.

Za ortopedsko nogo: N. N. 5.000; N. N. 5.000; N. N. 2.000; N. N. iz Sovodnj 5.000; Danica Novak 10.000; B. L. 5.000; F. E. 1.000; N. N. 2.000; Marija Zagar 5.000; šolski otroci v Rojanu 3.500; Slava Fučka v spomin prof. Peterlina 10.000; A. E. 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Postni govori. Prihodnji teden bo govoril na radiu Trst A v torek 6. aprila g. Stanko Zorko »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«, v petek 9. aprila pa France Pohajč »Žejen sem«. Oba govora sta ob 13. uri.

Pred tih nedeljo bo v Gorici tridnevna in sicer v četrtek, petek in soboto zvečer pri Sv. Ivanu. Začetek z mašo ob 19.30. Zaključek tridnevne bo v nedeljo 4. aprila ob 16. uri v stolnici.

Zveza slovenske katoliške prosvete bo imela sejo v ponedeljek 5. aprila ob 20.30 na sedežu v Gorici. Na dnevnem redu je najprej izvolitev novega odbora. Zato vabimo vse včlanjene organizacije, da gotovo pošljejo svoje delegate na sejo.

Srečanje z Ljubko Bratuž-Sorlijevo bo v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 v ponedeljek 5. aprila ob 20.15. Večer bo posvečen težki dobi trpljenja in preganjanja slovenskega primorskega ljudstva pod fašizmom.

V ciklusu zgodovine slovenske glasbe bo govoril v sredo 7. aprila ob 18.30 v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu dr. Andrej Rijavec o novejši slovenski glasbi. Predavanja je pripravila Narodna in študijska knjižnica v Trstu.

Maša za cerkveno ednost bo v ponedeljek 5. aprila ob 18.30 v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3.

Boršt. V nedeljo 4. aprila bo v dvorani šolskih sester predavanje o Sveti deželi. Župnik Albin Grmek iz Doline bo z barvnimi slikami prikazal najzanimivejše kraje Jezusove domovine. Začetek ob 17h.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 4. do 10. aprila 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba G. Tarrinija. 11.15 Mladinski oder: »Joe med pirati«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Opretna fantazija. 17.00 Sport in glasba. 18.00 »Dobrohotni godrnjač«. Komedija. 19.40 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna in lahka glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba.

Torek: 11.35 Pratika. 13.00 Postni govor. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Milko Bambič. 19.25 Za najmlajše. 20.35 G. Charpentier: »Luizae«, opera. 22.05 Glasba.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.15 Avtor in knjiga. 20.35 Simfonični koncert. 22.00 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladateljji naše dežele. 19.10 Človek pred rojstvom. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Polnoč je, doktor Schweitzer«. Drama. 22.35 Glasba za lahko noč.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 13.00 Postni govor. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Pripovedniki naše dežele: Zora Tavčar. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Glasba za lahko noč.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba. 19.10 Kulturni spomeniki naše dežele. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Odskočna deska«. 21.20 Lahka glasba.

Franko Volk bo razstavljal v galeriji »Il Torchio«, ul. Mameli 6 v Gorici svoja dela — kovinske vinjete od 3. do 16. aprila. Odprtje razstave je v soboto 3. aprila ob 18. uri. Razstava bo odprta ob delavnikih od 11. do 13. ure in od 17. do 20. ure, ob nedeljah pa od 11. do 13. ure.

Krstna predstava igre Josipa Tavčarja »Igorju ugaja Bach« bo v priredbi SSG v Kulturnem domu v Trstu 2. aprila ob 20.30, red A premierski; v soboto 3. aprila bo ob 20.30 za red B, v nedeljo 4. aprila ob 16. uri pa za red C.

5. aprila se zaključuje vpisovanje za romanje v Rim ob beatifikaciji p. Leopolda. Na voljo je še nekaj mest. Vpis pri Fortunatu v Trstu in pri kapucinih v Gorici.

IZŠLA JE NOVA ŠTEVILKA MLADIKE 2-3 POSVEČENA SPOMINU PROF. JOŽETA PETERLINA

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Po dolgi bolezni je mimo v Gospodu zaspala naša ljubljena mama

Olga Princič roj. pl. Reya

V nedeljo 28. marca smo jo položili k večnemu počitku na domačem pokopališču v Kozani. Zahvaljujemo se prelatu Andreju Simčiču za pogrebno mašo in tolažilne besede, duhovščini za tako lepo udeležbo pri pogrebu, pevcom, vernemu ljudstvu, ki se je tako številno poslovalo od drage pokojnice, vsem, ki so v njen spomin darovali v razne dobrodelne namene ali kakorkoli pomagali v dolgi bolezni ter z nami sočustvovali. Bog naj bo vsem po priprošnji naše drage mame bogat plačnik.

Sinovi Radovan, Anton-duhovnik, Sebastijan, Gabrijel; hčeri Matilda (redovnica uršulinka Felice) in Vida ter ostalo sorodstvo

Kozana - Steverjan - Gorica - Moša - Reka - Medana, 30. aprila 1976